

SAMEN THUIS

Warme wens

De zomer ging met langzame treden aan ons voorbij
Voorbij de warme dagen en nachten
Die uitnodigden tot ontmoeting, buiten zijn
Voorbij de gulle lach en onbezonnenheden
Voor sommige te heet, voor anderen dan weer te mooi om
waar te zijn

De zomer bleef lang genoeg
Om warmte met ons mee te dragen
De kille herfstdagen in
Met warmte die ook de bladeren dragen
Met kleuren van amber en bruin

De winter met Kerst erin
Komt hier zomaar opdagen
Ongevraagd of hij de warmte mag dragen
Van lang vervlogen warme zomers
Met herfst erin

Zalig Kerstmis en gelukkig Nieuwjaar

Kris Van Paemel - Directeur

NIEUWS IN HET KORT

Brandweer van Kaprijke

De nieuwe brandweerkazerne van Kaprijke kreeg een tijd geleden hoog bezoek van minister van Binnenlandse Zaken Annelies Verlinden. De minister bedankte er alle brandweerlui voor hun niet-aflatende inzet en beloofde meteen om te blijven investeren in haar "helden". Nadien gaf de jeugdbrandweer een gesmaakte demonstratie. "Dit is nog altijd een beroep dat tot de verbeelding spreekt."

Onlangs ging er een oefening van de brandweer door op het terrein van het woonzorgcentrum. Het oude gebouw werd hiervoor gebruikt maar ook het nieuwe gebouw, en zelfs de medewerkers van het woonzorgcentrum deden mee met de evacuatieoefening.

Kaprijke in het donker

De openbare verlichting in Kaprijke werd vanaf half november worden gedoofd.

In de hoofdstraten blijft de verlichting branden maar in de andere straten wordt van zondag tot en met donderdag van 0.00 uur tot 5.00 uur 's ochtends de verlichting gedoofd.

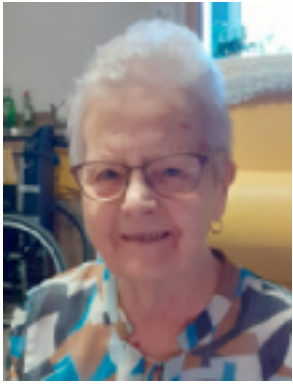
OCMW Kaprijke is verhuisd

Vanaf maandag 14 november 2022 is het OCMW Kaprijke niet langer te vinden in Lembeke. Sindsdien kun je terecht bij het OCMW in het Administratief Centrum in Kaprijke.

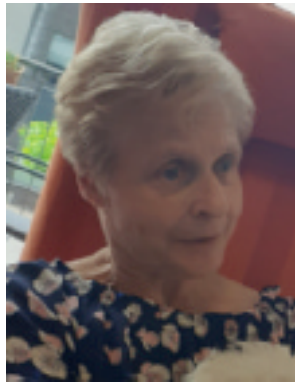

Nieuwe bewoners

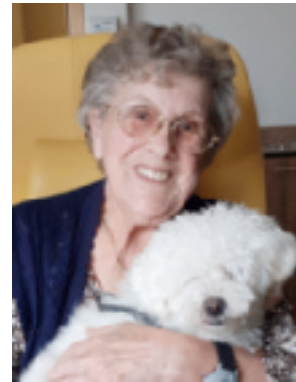
Afgelopen tijd hebben we verschillende bewoners welkom mogen heten. Hierbij stellen we de nieuwe bewoners voor.

Mevrouw Marie Madeleine Blondia is op 7 juli 2022 bij ons komen wonen.

Mevrouw Ria Sabo is op 15 juli 2022 bij ons komen wonen.

Mevrouw Agnes De Wilde is op 28 juli 2022 bij ons komen wonen.

Mevrouw Agnes Brusselmans is op 3 augustus 2022 bij ons komen wonen.

Meneer Norbert Van Kerkhove is op 16 augustus 2022 bij ons komen wonen.

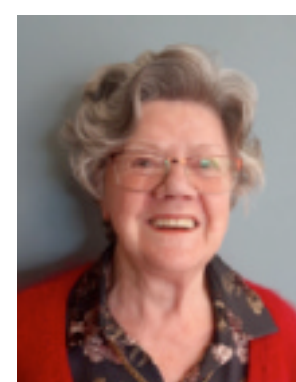
Meneer André De Zutter is op 8 september 2022 bij ons komen wonen.

Mevrouw Agnes Schepens is op 8 september 2022 bij ons komen wonen.

Mevrouw Georgette Van Laere is op 10 november 2022 bij ons komen wonen.

Mevrouw Bernice Speeckaert is op 18 november 2022 bij ons komen wonen.

Van harte welkom!

Jarigen

Lea De Smet
02/09/1932

Irène Goethals
2/11/1940

Ghislina Goethals
19/11/1929

Monique Schoonbaert
11/3/1940

Ethel Verbiest
05/09/1936

Irène Philips
2/11/1931

Angèle Coppejans
31/1/1930

Agnes Brusselmans
18/3/1946

Robert De Smet
17/09/1936

Alina Boerjan
20/11/1933

Rosa De Pauw
4/2/1934

Simonne De Baets
19/3/1936

Bertha De Maer
19/09/1924

Ria Staes
1/12/1966

Bernice Speeckaert
15/2/1939

Angele Synnesael
22/3/1928

Margareta Van Hevele
21/09/1929

Henk Poortveld
13/12/1936

Dionysia Van den Fonteyne
19/02/1934

Marie Madeleine Scheerens
28/3/1930

Arsène De Maertelaere
01/10/1935

Roger Bauters
29/12/1934

Andrea Van Kelst
20/2/1930

Agnes De Wilde
19/3/1931

Suzanna Gelaude
7/10/1923

Marie Madeleine Blondia
3/1/1935

Anna Audenaert
25/2/1935

Norma Van Landschoot
31/3/1932

Ria Sabo
10/10/1953

Paul Van Wezemaël
9/1/1941

Nelly Vercauteren
27/2/1938

Juliana De Smet
14/10/1933

Fernande Schaubroeck
10/1/1941

Christiaan Vereecke
27/2/1946

Laurette Maegerman
22/10/1937

Emma Van Nieuwenhuyze
12/1/1937

Robert Saey
4/3/1933

Daniël Dossche
29/10/1945

Jenny Van Renterghem
15/1/1936

Georgette Van Laere
10/3/1926

Merkwaardig verhaal van een bewoonster

Als 12-jarig meisje mocht je niet meer school gaan. Ik was de jongste van een gezin met 10 kinderen. Omdat ik de jongste was en niet meer naar school ging moest ik wel eens helpen bij mijn zussen en schoonzussen als ze in verwachting waren. De laatste maanden gaat het al wat moeilijker om de huishoudelijke taken te doen, dus daarom moest ik komen helpen. Ik deed de was, de strijk en zorgde dat de kinderen in de ochtend klaar waren om naar school te gaan en 's avond klaar waren voor bed.

Toen mijn zus, die 11 jaar ouder was dan ik, 7 maanden zwanger was, ging ik ook bij haar helpen. Ze werd rap moe en deed elke middag een dutje. Op een dag zei ze dat ze nog wat langer ging blijven liggen in haar bed. Een paar minuten later riep ze mij om te zeggen dat ze ging bevallen. Ik had nog nooit een bevalling meegemaakt en ik wist helemaal niet wat ik moest doen. Mijn zus zei dat ik een schaar moest zoeken om de navelstreng mee door te knippen (zonder te ontsmetten, want dat ging toen niet) en dat ik het kindje in doeken moest wikkelen. Daarna liep ik zo snel mogelijk naar het veld waar haar man aan het werk was, want hij moest de vroedvrouw gaan halen. Haar kindje werd eens goed gewassen door de vroedvrouw en was een gezonde baby.

Overlijdens

De afgelopen periode hebben we helaas afscheid moeten nemen van een aantal bewoners.

Roger Ginneberge
1/7/2022

Agnes Lippens
1/9/2022

Christiana Van Eesvelde
9/7/2022

Anna De Muynck
2/9/2022

Antoinette Poppe
25/7/2022

Clara Pieters
12/9/2022

Yvonne Van Vooren
28/7/2022

Christiana Van Vooren
4/11/2022

François Waegenaar
29/7/2022

Maria Magdalena De Cock
13/11/2022

Maria De Scheemaeker
2/8/2022

Bertha Buysse
13/12/2022

Leon Van de Walle
5/8/2022

ONZE MEDEWERKERS

Nieuwe medewerkers

De afgelopen periode hebben we opnieuw een aantal nieuwe medewerkers mogen verwelkomen in het woonzorgcentrum.

We stellen hen even voor:

Anniek Dhoore

Anniek is gestart sinds 8 augustus. Anniek werkt als verpleegkundige in de nacht.

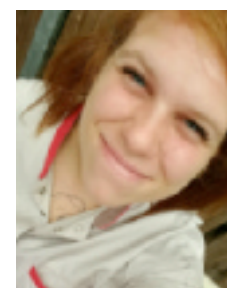
Jo Verhaeghe

Op 8 augustus is Jo hier gestart als hoofdverpleegkundige in opleiding.

Kimberly Goedertier

Op 15 augustus is Kimberly hier gestart als zorgkundige.

Griet De Wever

Griet is terug van weggeweest. Sinds 22 augustus werkt Griet als animator op afdeling 1.

Patricia De Decker

Op 24 oktober is Patricia hier gestart als zorgkundige.

Ilse De Schoenmacker

Op 7 november is Ilse hier als verpleegkundige gestart.

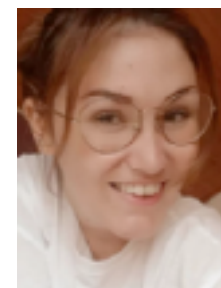
Els Tack

Op 14 november is Els hier gestart als medewerker hoteldienst.

Sofie Boon

Op 1 december is Sofie gestart als zorgmedewerker.

Nico Van De Veire

Op 1 januari start Nico Van De Veire als technisch medewerker.

Patricia De Decker Ilse De Schoenmacker en Els Tack stellen zich voor

Ik ben Patricia, 55 jaar en woon in Bassevelde. Ik voel mij enorm thuis op mijn boerderijtje met mijn poes, ezel, alpaca en twee honden. In het weekend heb ik ook nog de zorg voor mijn dochter Justine.

Via ex-collega's die hier nu ook werken ben ik hier terecht gekomen. Het belangrijkste aan mijn werk hier is het de bewoners het zo aangenaam mogelijk maken. Een lach en een traan mogen daar zeker bijhoren.

Ik ben Ilse, 25 jaar en woonachtig in Waarschoot. Daar woon ik met mijn echtgenoot, kat en hond. Door mijn schoonfamilie ben ik hier komen werken als verpleegkundige. Eerlijkheid, collegialiteit en af en toe wat humor mag zeker niet ontbreken.

Ik ben Els, 54 jaar en ik woon in Waterland-Oudeman. Ik heb een zoon van 21 jaar. Via een vacature ben ik hier terecht gekomen als medewerker in de hoteldienst. Wat ik hier belangrijk vind, is het zorgen voor de ouderen.

Opleidingen voor de medewerkers

Op regelmatige basis worden er bijscholingen gegeven aan de collega's. Zo is er de afgelopen tijd een brandopleiding geweest. Hieronder vind je enkele foto's.

Een verhaal van een medewerker

Vrijdag jongstleden had ik mijn laatste nachtdienst in een rij van 4. Aangezien ik nieuw ben op deze werkvloer is het voor mij nog wennen om al mijn bewoners te leren kennen om te proberen op een correcte manier hun wensen aan te voelen en eraan te voldoen. De voorbije 3 nachten had ik veel steun aan mijn collega's om mij te laten wennen aan mijn nieuwe omgeving. Vrijdag daarentegen sloeg de paniek mij lichtjes toe toen ik hoorde dat mijn collega een interim-collega was die voor het eerst in ons WZC kwam werken.

Er werd verondersteld dat wij met ons 2 deze shift tot een goed eind zouden brengen niettegenstaande het voor ons beiden niet makkelijk was. De man stelde zich voor als 'Emmanuel', een 62-jarige Congolees die vlot Nederlands sprak en 25 jaar ervaring had in de zorg. Voorheen zijn komst naar België, was hij in zijn land missionaris. Een man met een warm hart, zo bleek snel. Hij kwam van Berchem met het openbaar vervoer, was verkeerdelijk afgestapt in Lembeke en dan te voet naar Kaprijke gekomen. Hij was hierdoor laat maar ik was blij dat hij er was.

Veel tijd om hem uitleg te geven had ik niet. We begonnen samen aan de eerste nachtronde, hij was heel erg bereidwillig en nam van het eerste moment veel initiatief,

ik had het hem niet voor gedaan. Het bleek snel dat hij net zoals ik gevoel had voor humor, zelfs wat zijn afkomst betreft, ik hou daar wel van. We maakten plezier met de bewoners en hij viel ook bij hen in de smaak. Tijdens de pauze vroeg ik hem hoe hij na de shift thuis zou geraken. Opnieuw met het openbaar vervoer, dit hield in dat hij de bus naar Eeklo zou nemen, vervolgens de trein naar Gent om nadien de trein naar Antwerpen te nemen. Opzoekwerk toonde ons aan dat de eerste trein in Eeklo vertrok om iets na 9u, dat betekende dat hij 8 minuten had om van de bus over te stappen die hij in Kaprijke zou nemen om 8u45. Te nipt vond hij, dus besloot hij te voet naar Eeklo te stappen (O ja, ik heb hem aangeboden om hem te brengen maar omdat ik niet die kant uit moest wou hij dit niet), bovendien was het 'maar' anderhalf uur stappen.

Hij was het gewend om te wachten op het openbaar vervoer. In zijn land had hij eens 2 dagen gewacht op de bus, en toen die er eindelijk was, waren op het dak allemaal kippen en bananen vastgebonden. Ik was onder de indruk van zijn verhalen en hij genoot ervan om deze te vertellen. Hij houdt van zijn job, dat blijkt uit de manier van werken en de manier waarop hij erover vertelt. Hij doet opdrachten van ver buiten Antwerpen tot in Ieper en ziet deze manier

van werken als een vorm van vakantie, waarbij hij soms een hotel reserveert om na zijn shift te blijven slapen en zo een deel van het land te ontdekken en veel mensen te leren kennen. Hij vindt regelmatig mensen met wie hij gemeenschappelijke vrienden heeft, hier en in Congo. Niets was hem teveel tijdens onze shift. Hij toonde aan dat 'de nieuwe man' ook voor hem niet onbekend was en was opvallend vlot in het hanteren van de was- en droogmachine en het plooiën van het linnen. We haalden vlot de ochtend. Hij liet blijken dat hij goede herinneringen had aan deze shift en is bereid terug te komen, niettegenstaande de enorme energie die de man heeft moeten doen wat betreft woon-werkverkeer. Hoe goed kan een mens zijn???

We kwamen buiten toen hij mij even met mijn beide voeten op de grond zette en met zijn armen wijd open aantoonde dat we van deze wondermooie ochtend met een prachtige natuur en achter ons een prachtig WZC moesten genieten. Nog een zwaai en ik was weg met de auto, hij te voet naar Eeklo. Om 11u15 werd ik wakker, Emmanuel moet dit uur thuis komen...

Bedankt maatje, voor deze shift die mij mijn hele carrière zal bij blijven...

Anniek

Het verhaal van onze kerststal

Elk jaar, kort na Sinterklaas, haal ik mijn 'kerststaldoos' uit de kast en zet ik de kerststal en de verschillende figuren. Al komen sommige beelden er geleidelijk aan bij: het kindje Jezus pas op Kerstavond of Kerstmis zelf, en de drie koningen nog wat later (want ja, die moeten 'van heinde en van ver' komen...).

Mijn kerststalletje is heel eenvoudig met kleine, witte beeldjes uit gips. Ze werden ooit gemaakt door mensen met een beperking in hun crea-atelier. De gipsen beeldjes zijn vrij broos. Maar dat vind ik wel mooi passen bij het hele kerstverhaal, ook een kwetsbaar gebeuren. En voor alle zekerheid heb ik van de meeste figuren een 'reserve'. Want ja, de ezel is al een oor kwijt, en één van de herders een stuk van zijn hand.

Misschien heb jij onlangs ook je kerststal gezet? Een heel kleine of een wat grotere? Ooit gekocht, gekregen of zelfs eigenhandig gemaakt? Een knutselwerkje van de kleinkinderen of een familiestuk dat al meerdere generaties meegaat? En zeker en vast zit er aan jouw kerststal ook een heel verhaal vast. Of roepen de kerststallen, die in het woonzorgcentrum staan, herinneringen op aan vroeger, thuis of in de familie.

Maar vanwaar komt eigenlijk het gebruik om een kerststal te zetten, om het verhaal van de geboorte van Jezus voor te stellen aan de hand van beelden? Voor een antwoord op die vraag moeten we terug naar het jaar 1223. Franciscus van Assisi (1181-1226) wou het verhaal van Jezus' geboorte in Bethlehem dicht bij de mensen brengen, om het voor en met hen zichtbaar te maken. Daarom kreeg hij het idee om een levende kerststal te maken. In de kerstnacht van 1223 gebeurde dit voor het eerst in Greccio, een dorp in Umbrië in Italië. Daar hadden de eerste franciscanen een klein klooster. De grot vlakbij het klooster deed Franciscus denken

aan de Geboortegrot in Bethlehem, die hijzelf in het Heilig Land had bezocht. In deze grot maakte hij een kerststal, met een echte voederbak als kribbe voor het kindje, met levende figuren, en zelfs een os en een ezel. De mensen uit de omliggende boerderijen kwamen er met Franciscus en zijn broeders bijeen om rond die levende kerststal de eucharistie van de Kerstnacht te vieren. Na Franciscus' dood hebben zijn volgelingen, de franciscanen, dit gebruik over de hele wereld verspreid. Mensen gingen met Kerstmis het geboorteverhaal zelf op deze manier uitbeelden, in een levende kerststal ofwel met beelden in een kerststal thuis. Zo is onze huidige kerststal ontstaan.

In 2019 bezocht paus Franciscus Greccio, in voorbereiding van de 800e verjaardag van de eerste kerststal, die in 2023 gevierd zal worden. Hij maakte er ook zijn brief bekend over de betekenis en de waarde van de kerststal. De paus noemt de kerststal 'een prachtig teken'. Prachtig, omdat de kerststal doorheen de beelden zoveel zegt. De kerststal is in feite een levend evangelie, Blijde Boodschap dus. Want elke kerststal spreekt ons over de Liefde van God, over God die zich heeft getoond in een kwetsbaar kind om ons te vertellen hoe dicht Hij bij elke mens is, in welke situatie zij of hij zich ook bevindt. Moge de Kerstperiode ook een tijd zijn om ons te verwonderen over het 'prachtig teken' van onze kerststal!

Krista Carreel, pastor

Grote kerststal van wzc Sint-Vincentius

Wij wensen jou dat je een beetje mag gelijken op de figuren uit de kerststal:

Een beetje op Maria, zorgzaam en trouw aan haar "ja", ondanks alles.

Een beetje op Jozef, bescheiden en betrouwbaar, ondanks alles.

Een beetje op de engelen, boodschappers van goed nieuws en vrede, ondanks alles.

Een beetje op de herders, die hun schapen beschermen, ondanks alles.

Een beetje op de ezel: één en al oor, en veel verdragend, ondanks alles.

Een beetje op de os, 'voortrekker' en 'spoor-trekker', ondanks alles.

En véél, héél véél op het KIND, weerloze Liefde, omwille van alles.

Dat ook in jou iets mag doorstralen van die onweerstaanbare Liefde!

ZALIG KERSTMIS & EEN HOOPVOL 2023!

130 jarig bestaan van ons huis - Deel 3

De zusters waren er... De gebouwen rezen één voor één uit de grond... De mensen konden komen. De zusters konden hun apostolaat beginnen met de zorg voor oude en zieke personen van beide geslachten en een dienst aan arme kinderen. Dit laatste zal zich vooral uiten in het opnemen van weeskinderen en het geven van onderwijs. In 1892 werd het eerste weeskind ingeschreven met volgende gegevens: Rosalie De Taeye, toegekomen op 8 juni 1892 aan 0.60 frank daags. Ze is overleden op 7 november 1895.

Meer en meer weeskinderen werd opgenomen en verzorgd. Spijtig konden broers en zussen niet samenwonen, maar toch zagen ze elkaar regelmatig en vervreemdden ze niet van elkaar. Het doet pijn in het hart als je in het inschrijvingsregister de namen terugvindt van kinderen die hier werden binnengebracht, vier, vijf tot zes kinderen met dezelfde familienaam en 'moeder overleden'.

Er zijn namen teruggevonden van ongeveer 140 kinderen die hier hebben verbleven tussen 1892 en 1954. Na deze datum zijn alle kinderen vertrokken. De meisjes gingen naar Zomergem, de jongens naar Waarschoot.

Op het domein werden kleuterklassen en twee lokalen gebouwd voor een meisjesschool. De nieuwbouw lag dicht tegen het rusthuis. In 1978 verdween de laatste zuster uit het kleuteronderwijs. Leken zouden het verder zetten. In juli 1991 werden de oude kleuterklassen gesloopt, samen met de gebouwen waar zoveel mannen hun oude dag hebben doorgebracht. Het sloopwerk diende om een brede oprit te hebben naar onder andere het huidige WZC.

VRIJWILLIGERS

Aan alle vrijwilligers: houd de datum vrij!

Voorstelling nieuwe vrijwilliger

Vorige maand mochten we terug een nieuwe vrijwilliger verwelkomen. Betty heeft een heel enthousiaste dochter (Griet De Wever) die hier bij ons werkzaam is in de animatie. Een geluk dat Betty net op pensioen is en graag haar handen uit de mouwen steekt. Met veel plezier verwelkomen we haar dan ook en zal ze zeker een meerwaarde zijn om, waar nodig, een handje te helpen.

Overlijden Eric Boelens

Jammer genoeg hebben we deze maand ook afscheid moeten nemen van vrijwilliger Eric Boelens. Bijna dertig jaar lang heeft Eric met de bewoners gewandeld. Eric was geen grote prater, maar elke woensdag stond hij paraat om samen met een bewoner te genieten van het landelijke Kaprijke. Op de stopplaats soigneerde hij zijn bewoner met koffie en een koek en dat met veel liefde.

Bedankt Eric voor uw jarenlange vriendschap.

Kalender

Elke dinsdag om 15u30
Eucharistieviering

Zondag 25 december 2022
Kerstmis

Dinsdag 27 december 2022
Kerstviering met levende kerststal

Woensdag 4 januari 2023
Vormelingen komen zingen voor
Driekoningen

Vrijdag 6 januari 2023
Winterwandeling

Donderdag 2 februari 2023
Feest Maria-Lichtmis

Woensdag 22 februari 2023
Aswoensdagviering

Woordzoeker

X Z
T F
X B U H
S N I A
G G J V N O
U S A P D L
S Z R M F J J B C W N S A J Z G R A Z G
N Y O E P Z L H Z E O C B R H C D L Z J
G T V T L T L Z K H H W D V O K R Z
Z Z R N E E I G L O U O E D B U
P Q C I G Q W D E E B R O R
S R Y W A J D N E Z W N
P V T T D F H W E N S A S D
X K V U A P W V N S F R V O
Z L C W E M J H M Z V A M E R D
Y P W D W L Q B O D I R D E
G K A U N R I L K N E G T I
P O O Q W G N X H E
U L K I K M X G
I S A Z

DONSVEREN
HAGEL
HANDSCHOENEN
IGLO
IJS
KOUDE
MUTS
SNEEUWBAL
VACHT
VERWARMING
VRIEZEN
WINTER

Postzegels met een verhaal

Eenzaamheid is nog steeds een onderwerp waar een taboe op rust, maar eenzaamheid kan ook gezien worden als een drang om verbinding te zoeken met anderen. Illustratrice Sassafras De Bruyn ontwierp een postzegel met een constructieve boodschap voor dit thema.

Iedereen zou moeten bezorgd zijn om mensen die in eenzaamheid leven, en niet alleen bezorgd, maar ook zelf aan de slag gaan om eenzamen te helpen in hun zoektocht naar verbinding. Actief op zoek gaan naar eenzame mensen is niet altijd gemakkelijk, want de drempel is soms hoog voor beide groepen. Maar een 'spontaan' praatje slaan kan soms al een wereld van verschil maken en interesse tonen in de ander zijn verhaal doet altijd deugd.

Ieder mens is een boeiend persoon met een levensweg en -verhaal, die duidelijk kan maken hoe men in de eenzaamheid verzeild is geraakt. Iedereen kent wel iemand die niet vlug uit zichzelf contact zal maken met anderen, maar er eigenlijk naar hunkert om zijn of haar verhaal te delen met anderen. Een luisterend oor is voor hen als een zacht dekentje dat hen omhult en duidelijk maakt dat ook zij het recht hebben om gehoord te worden. Nu leeft iedereen meer in zijn eigen wereldje en komt men niet meer naar buiten om met de burens of passanten een praatje slaan. Vroeger zag men 's avonds regelmatig mensen buiten zitten om te genieten van het mooie weer en elkaar, iets wat ondergetekende een paar keer per week doet. Samen in een zeteltje aan de

voordeur genieten van kleine dingen zoals de wolken, de vogels, een gesprek met passanten en zo voeling krijgen met je buurt waar je woont. We zijn echt wel een uitzondering aan het worden, maar laat deze postzegeluitgifte een oproep zijn om samen meer buiten te leven en de voelsprietten uit te steken om met eenzame mensen een gesprek aan te gaan.

Sassafras De Bruyn wist bij haar eerste opdracht voor Bpost onmiddellijk dat ze het onderwerp 'eenzaamheid' wilde benaderen vanuit het verlangen naar verbinding, want eenzaamheid is vaak een gevolg van een gebrek aan verbinding. Reeds als kind wist Sassafras dat tekenen het belangrijkste zou worden in haar leven, en zo studeerde ze illustratieve vormgeving aan de Sint-Lucas School of Arts in Antwerpen, waar in 2013 haar droom om als tekenares door het leven te gaan realiteit werd.

Het illustreren van prentenboeken is haar grootste passie, maar ze werkt ook aan uiteenlopende projecten als illustratrice en grafisch vormgever, en kreeg naambekendheid door haar passage in Iedereen beroemd op één. Haar tekeningen zijn als poëzie, met gevoelige en mysterieuze beelden die ondergedompeld zijn in warme kleuren. Dit is dus haar eerste postzegel die ze ontwierp, en de uitdaging zit vooral in het kleine formaat, om zo een groot psychologisch thema in één beeld samen te vatten dat meteen ook de sfeer weergeeft. Daar is ze wonderwel in geslaagd met de tekening van een vrouw

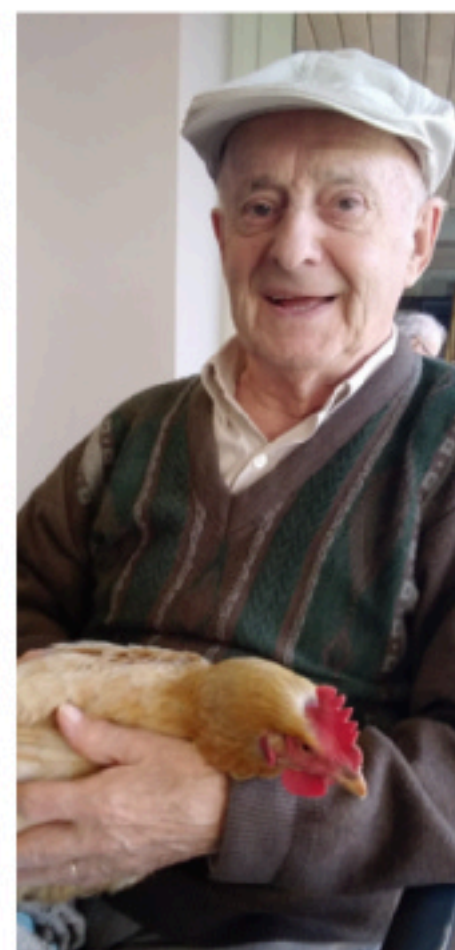
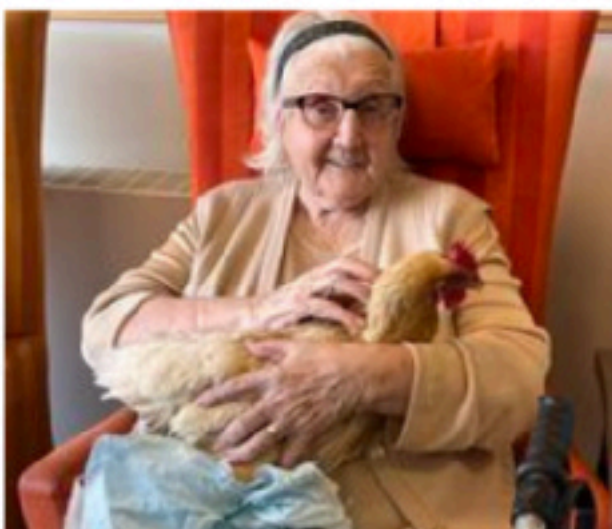
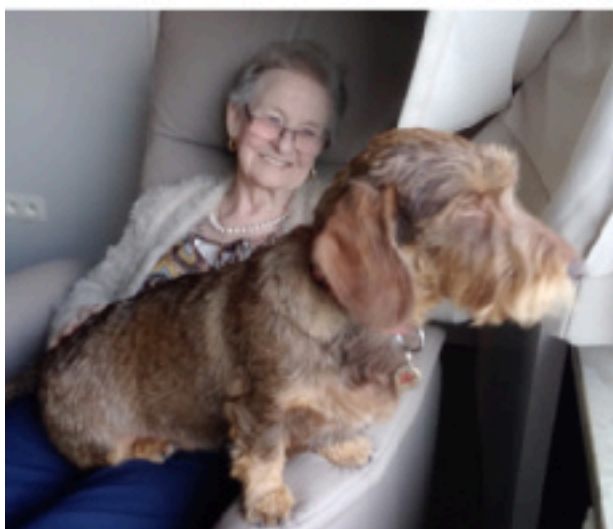
die onder een stolp zit terwijl er rond haar van alles in beweging is. Ze ziet de buitenwereld, maar kan die niet bereiken, alsof de glazen stolp niet thuis hoort in de buitenwereld. De rode kleur van haar bubbel onder de stolp staat in schril contrast met de blauwe achtergrond buiten de stolp. Maar Sassafras wil ook een verhaal vertellen met deze postzegeluitgifte, want op de achtergrond van het postzegelblaadje zien we in drie verschillende tekeningen dat de eenzame vrouw met opgetrokken knieën in de volgende tekening de stolp omhoog heft en op de laatste tekening de stolp heeft verlaten en iemand knuffelt met wie ze eindelijk verbinding heeft gevonden.

Dierendag 19-10-2022

Elk jaar rond Werelddierendag krijgen we bezoek van enkele baasjes met hun lievelingsdieren. Vorig jaar kwamen ze ons bezoeken op onze kamers maar nu kwamen we samen in de inkomsthal. Ik zat nog maar pas neer of er werd een lief klein hondje op mijn schoot gezet. Het zat wat te trillen of te beven en ik dacht dat het bang was maar het baasje stelde mij gerust. Nadat ik het teruggegeven had zat er plots een wollig hoopje witte pluusjes op mijn schoot. Ik schoof die pluusjes wat opzij en ontdekte een klein konijntje. Het bleef maar braafjes stil zitten zonder te verroeren en ik wist niet wie het daar gezet had. Eindelijk moest ik toch vragen: "Van wie is dit toch mooi diertje?". Het leek wel een mini-dierentuin: een ganse hal vol met grote en kleine honden met het nodige geblijf, poesjes, konijntjes en zelfs een pikzwarte alpaca en een mini-paardje. Het was zeer leuk voor mens en dier.

- Edith Van Vooren

Ganzenbord

Elke donderdagvoormiddag krijgen we bewegingsoefeningen, goed voor hoofd, rug, armen en benen. Soms gebeurt het ook onder de vorm van spel: het ganzenbord. We kregen de opdracht dit ganzenbord zelf te schilderen. Op een groot linnen doek waren de lijnen al voorgetekend, aan ons de opdracht om de vlakken met verschillende kleuren in te schilderen. Met een tiental gingen we aan het werk. Eerst werden de verschillende vakken met zwarte lijnen mooi afgetekend. Die moesten nu opgevuld worden met aangepaste kleuren, geen twee dezelfde keuren naast elkaar. Op een gegeven moment zag ik naast mij iemand die ijverig bezig was een viertal vakken naast elkaar in het blauw te verven. Gelukkig waren we er op tijd bij om te vermijden dat de ganse rij blauw geverfd werd. Uiteindelijk werd het een mooi resultaat en bij de volgende bewegingsles werd het ganzenbord al gebruikt om de oefeningen aan te duiden: werpen met een dobbelsteen, terechtkomen op rood, groen of blauw en de gepaste oefeningen uitvoeren. Het was leuk.

- Edith Van Vooren

Koffie op grootmoederswijze

De maandelijkse afspraak om samen koffie op te gieten zoals ze dat in de tijd van grootmoeder deden blijft steeds een succes. De bewoners komen samen en malen de koffiebonen handmatig in de koffiemolen. Nadien wordt de koffie opgegoten door de vrijwilligers. De geur vult de leefruimte direct waardoor de bewoners wel zin krijgen op een goed potje koffie vergezeld van een lekker gebak, klaargemaakt in de voormiddag.

Tekeningen

Op een zekere dag werden wij uitgenodigd om tekeningen in te kleuren. Op het eerste zicht eigenlijk iets voor kinderen: mooi tussen de lijntjes blijven! Daardoor stonden wij er in het begin wel wat aarzelend tegenover. En of het meeviel! Bij de zeer ingewikkelde tekeningen moesten wij de gepaste kleurencombinatie vinden en op de juiste plaats brengen. Het werd wel wat denkwerk en het was ook zeer goed voor het oefenen van onze fijne motoriek. Het resultaat mocht gezien worden. Vijftien prachtige ingekleurde tekeningen werden uitgesteld in de leefruimte. Onverwachts werkte dit ook als een therapie: je moet nadenken over de plaats en de combinaties van de kleuren en plots was de wat triestige stemming van even ervoor verdwenen.

- Edith Van Vooren

Hond en kat

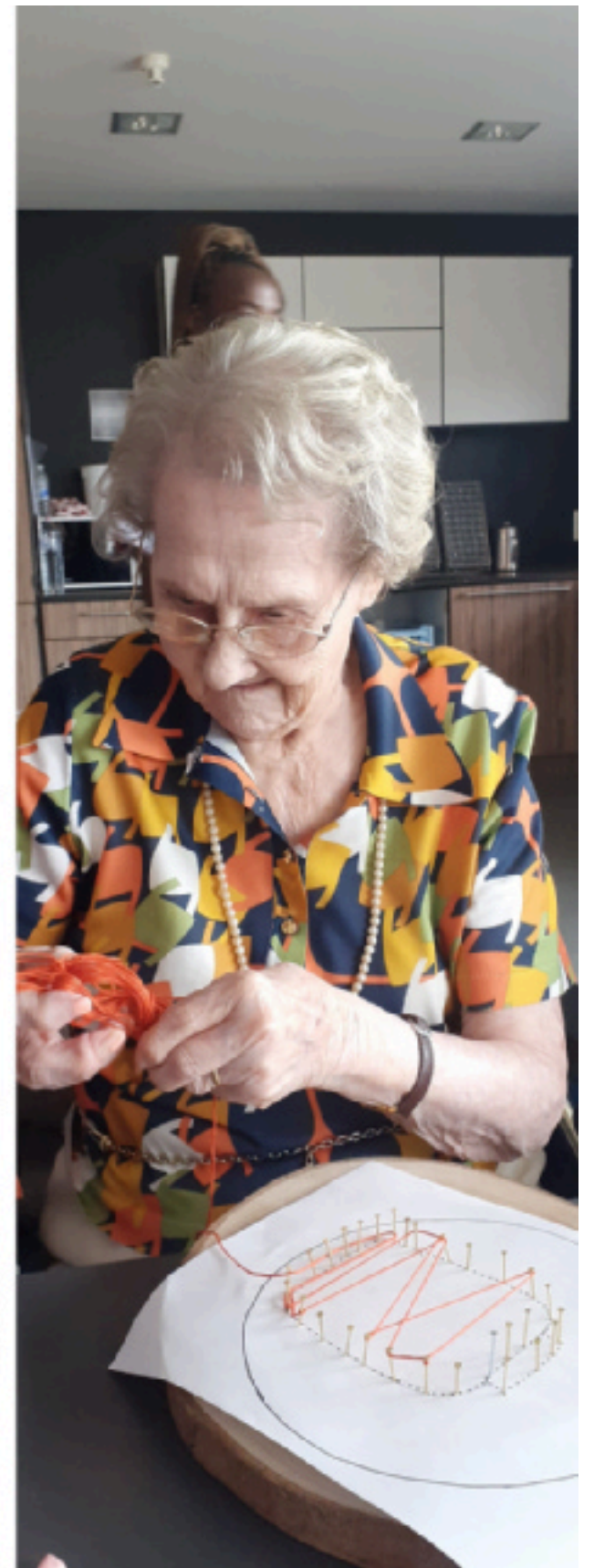
Op afdeling 0 zijn er een interactieve hond en kat die af en toe eens op de schoten van de bewoners worden geplaatst. De bewoners genieten van wat die kat en hond doen. Ze reageren op de aanrakingen van de bewoner. Het gevoel dat die hond en kat aan de bewoners geven is veiligheid en geborgenheid.

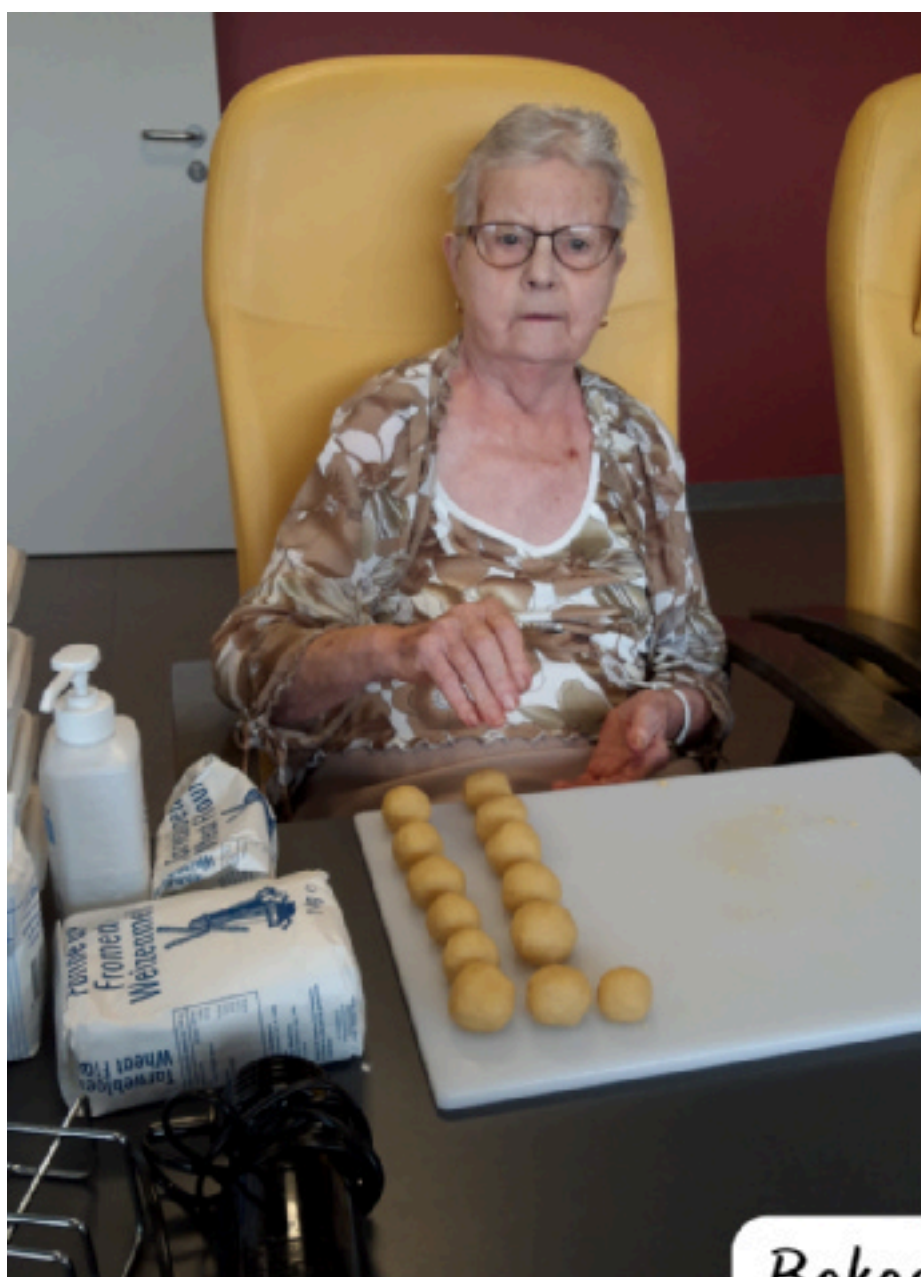

Vaasjes

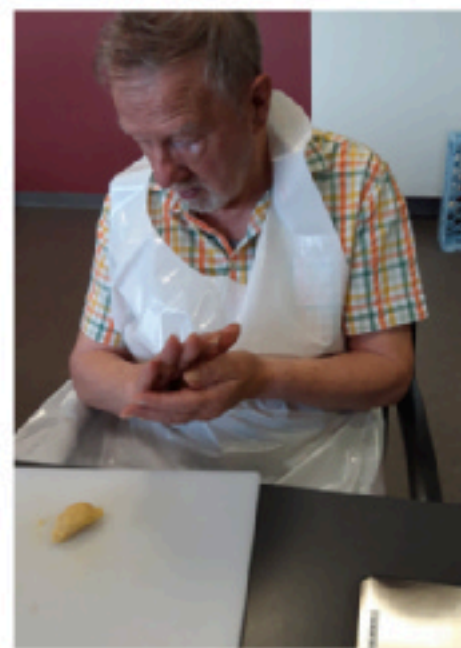
Wie zou nu bij deze techniek kunnen denken dat dit zeer speciale vaasjes zullen worden. Er moesten nageltjes geklopt en draadjes gespannen worden. Op een wit blad papier kregen we de omtrek van een vaasje getekend met zwarte puntjes op de lijntjes getekend. Op elk van die puntjes werden de nageltjes halfweg geklopt nadat het papier op een rond kurken blad lag. Eens die nageltjes allemaal op hun plaats waren moest het papier weggenomen worden. En nu: draadjes spannen. Met gekleurde zijden draadjes de nageltjes verbinden van links naar rechts, van boven naar onder en diagonaal langs alle kanten, verschillende lagen na elkaar. Het einde van de draadjes knopen en wat gedroogde bloemen bovenaan bevestigen en het vaasje is klaar.

- Edith Van Vooren

Bakactiviteit

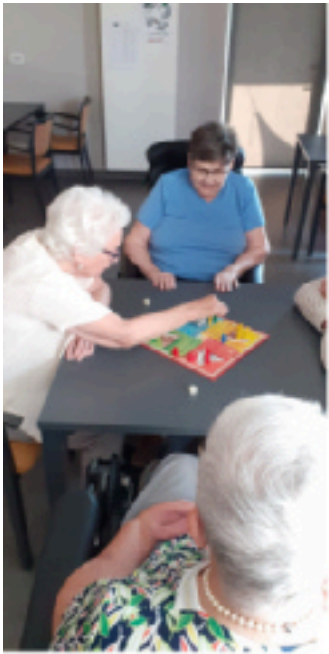
Hondje Vajen op bezoek

Soep koken en hapjes maken

Spelnamiddag

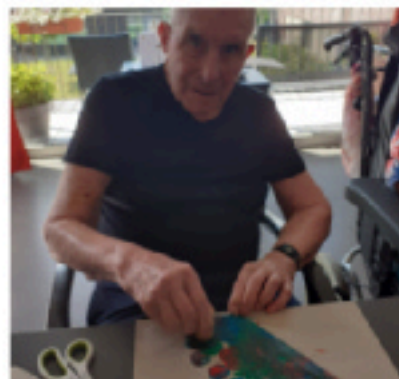
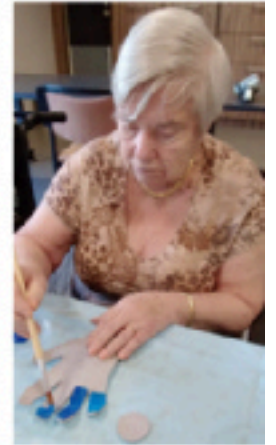
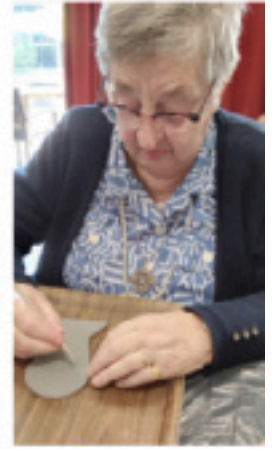
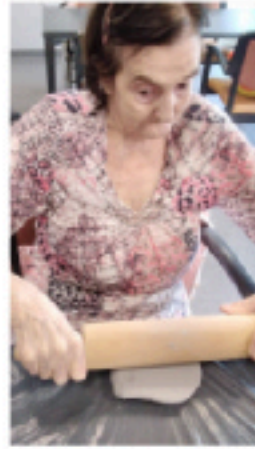

Bewegingsactiviteit

Kleibewerking

In de inkomhal staat een vitrinekast waar zaken in staan die te koop zijn ten voordele van Lisanga. Een project waar de woonzorgcentra van Zorg-Saam Zusters Kindsheid Jesu samen aan werken. Zaken die te koop staan zijn oa de kleiwerkjes die gemaakt worden door de bewoners. Van schaaltes tot juwelen. Per seizoen wordt de vitrinekast aangepast en de aangeboden artikelen eens veranderd.

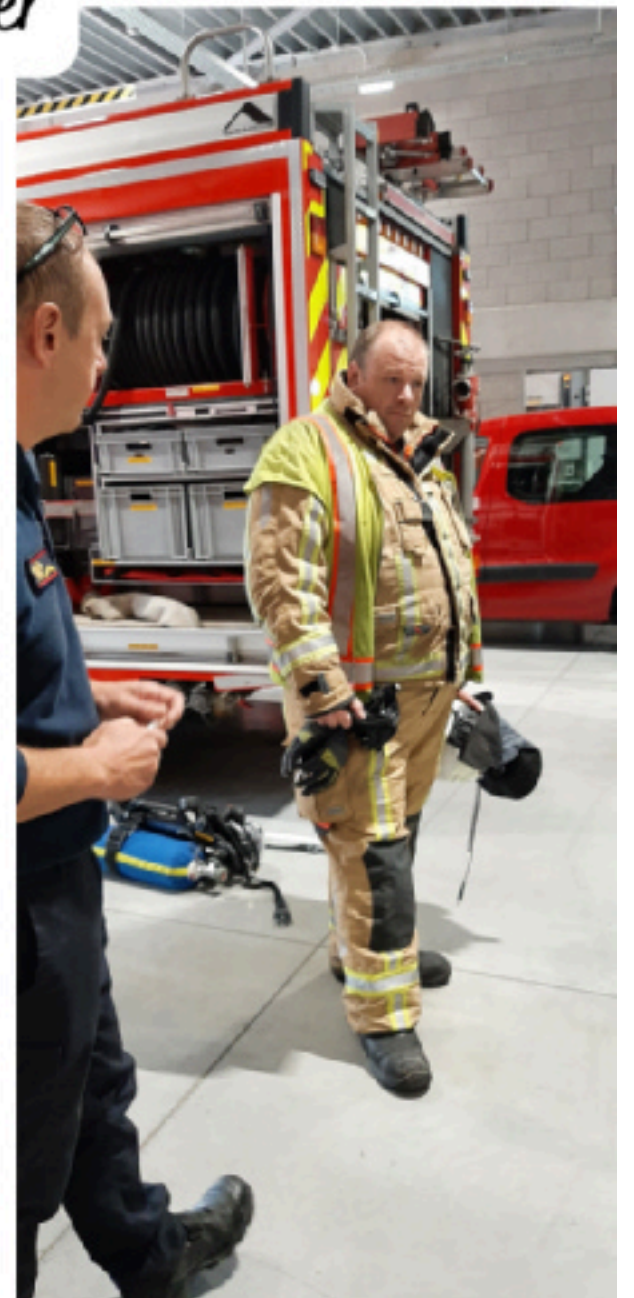

Eitjesontbijt

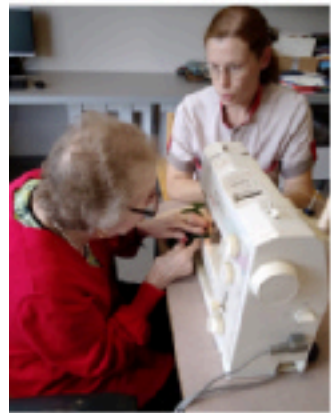

Op bezoek bij de brandweer

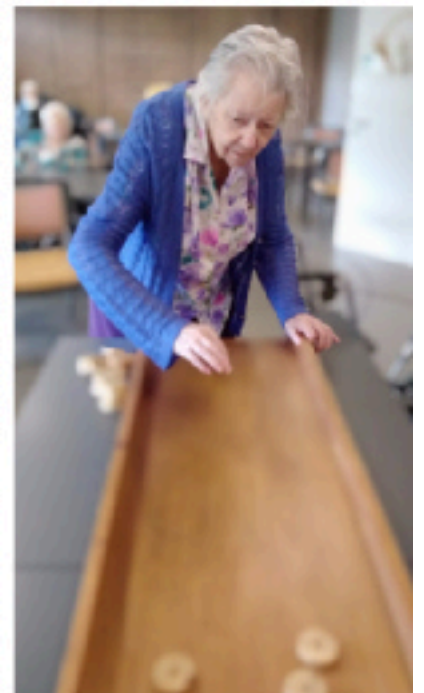
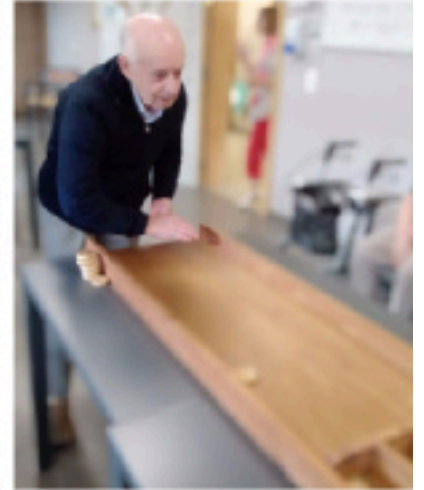
Naaïen

Enkele bewoners breien lapjes stof die dan door andere bewoners aan elkaar worden genaaid tot heuse dekens of sjaals. Dit gebeurt allemaal tijdens het creatieve atelier. Ook is er een bewoonster die haar eigen naaimachine heeft meegebracht om haar hobby hier te kunnen verder zetten, onder begeleiding van een zorgkundige.

Sjoelen

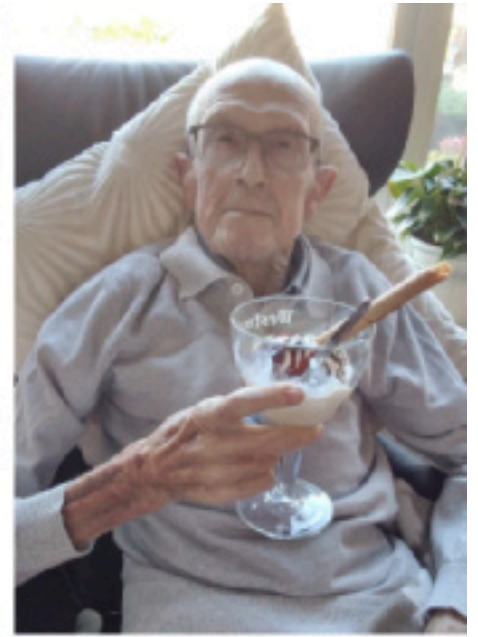
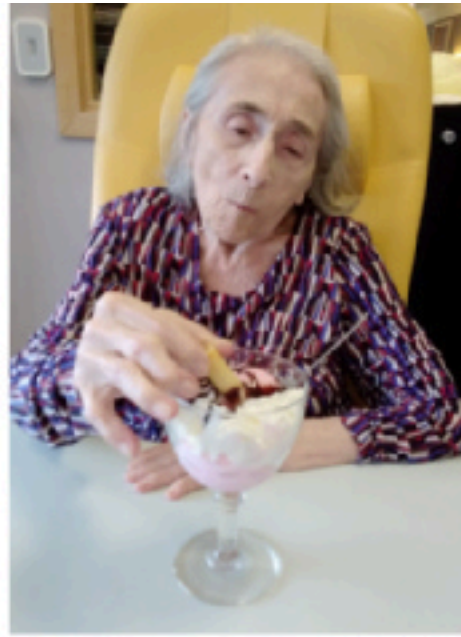
We hebben een aantal sjoelbakken ter beschikking die af en toe eens worden uitgehaald. Dan zitten de bewoners samen om een kleine competitie te doen. Om ter meeste punten halen, dus om ter meeste de schijven binnen schuiven. De bewoners moedigen elkaar aan om mee te doen aan dit gezellige volksspel.

Wereld AlzheimerDag

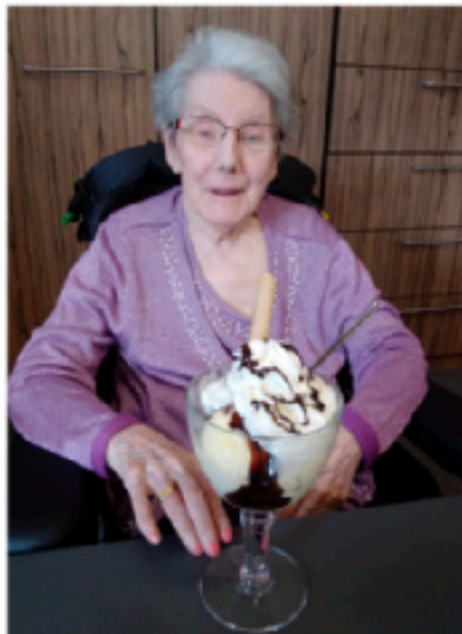
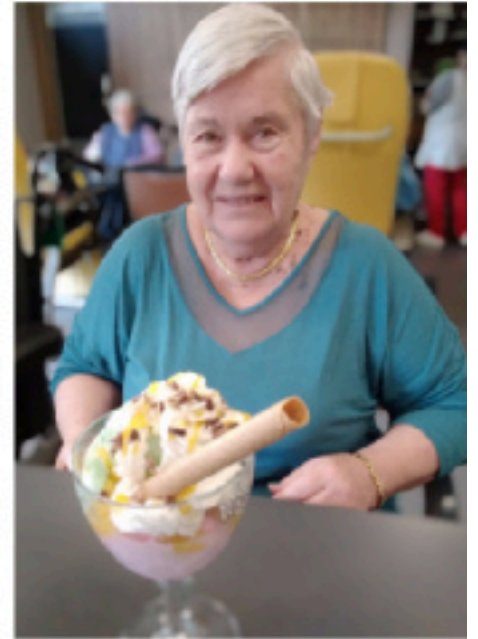
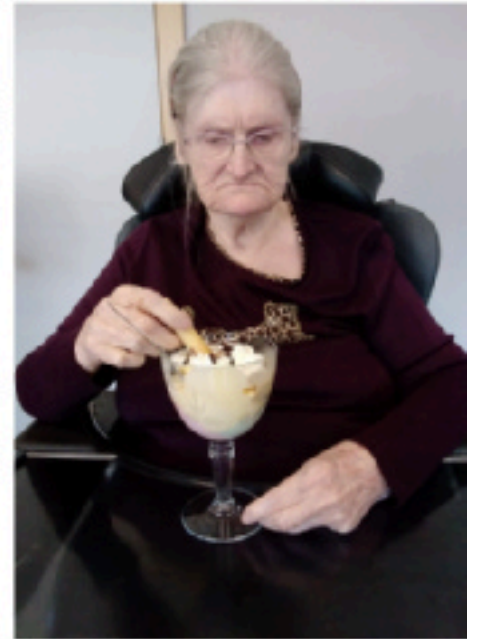
Wereld Alzheimer Dag is een themadag ter bevordering van de wereldwijde aandacht voor de Ziekte van Alzheimer en dementie. Deze dag wordt ieder jaar gevierd op 21 september. Ook dit jaar hebben we deze dag niet voorbij laten gaan. We hebben voor alle bewoners een attentie voorzien die deze dag werd rondgedeeld.

IJssalon

Tijdens de zomermaanden konden de bewoners maandelijks genieten van een verfrissing aangeboden door het WZC en rondgedeeld door de medewerkers. Iedereen kon het ijssalon appreciëren en stond aan te schuiven voor de lekkere smaken die uitgescheept werden vergezeld met een toefje slagroom en een bijpassend koekje.

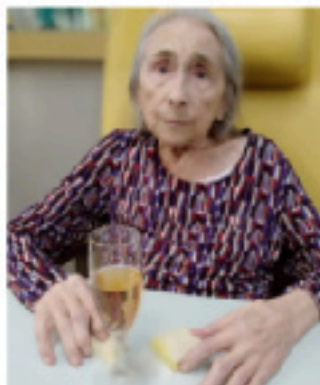
Zingen aan de Mariagrot

Dit jaar hebben we gekozen om met de bewoners van afdeling 0 te gaan zingen aan de Mariagrot in de tuinen van het WZC in plaats van de wandeling te doen naar de Kleemkapel. Dit door het zeer warme weer die we tijdens de zomermaanden hebben mogen hebben. De bewoners genoten hier evenzeer van en konden hier zelfs even wat langer vertoeven in deze mooie schaduwrijke plek.

Sint Vincentiusfeest

Ons jaarlijks Sint Vincentiusfeest was ook dit jaar een succes. Met een hapje en een drankje werd de feestelijke dag ingezet. Waarna de bewoners konden genieten van een feestmaaltijd en een eucharistieviering in de namiddag. Dit ter nagedachtenis van de Heilige Sint Vincentius a Paulo.

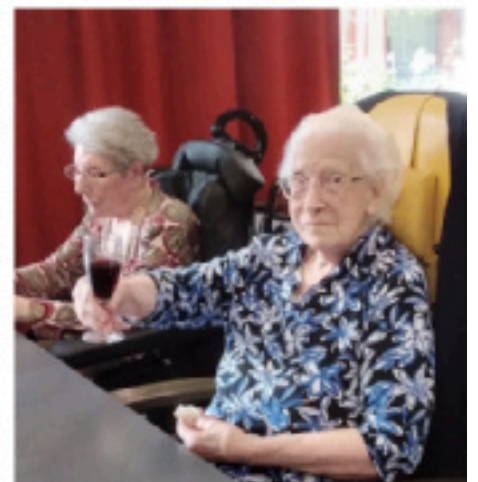
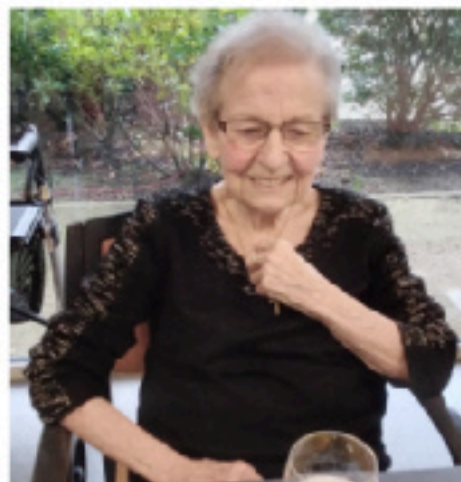
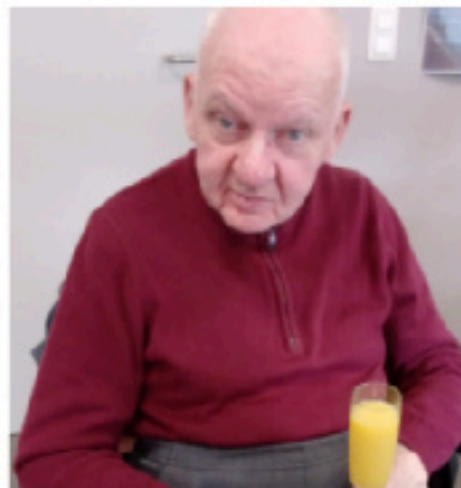
Beweging

Wekelijks komen de bewoners een paar keren samen om samen aan gymnastiek te doen. Graag bewegen de bewoners in spelvorm, zoals een bal gooien en vangen, tennis met een zachte bal, touwtrekken, met de parachute een bal opgooien, ... Ook via deze spelvormen bewegen de armen en soms toch ook wel de benen. En men zegt toch steeds 'Een gezonde geest in een gezond lichaam'...

Aperitief

Een maandelijkse bijeenkomst om samen te babbelen over een bepaald thema en samen te aperitiefen trekt de bewoners ook zeker aan. De bewoners kiezen tussen verschillende drankjes zoals porto rood of wit, elixer, jenever, martini, fruitsap, ... Met een drankje in de hand is de babbel nog zò plezant!

Frietjes van de frituur

Zeepjes maken

Seniorenweek

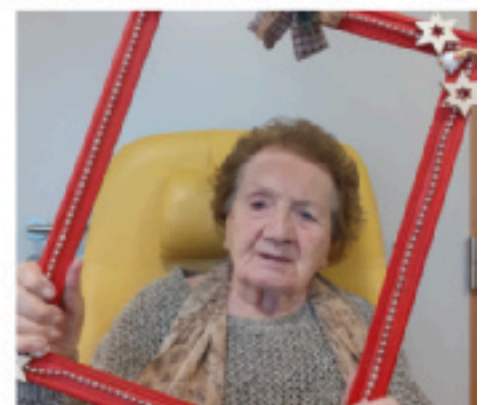
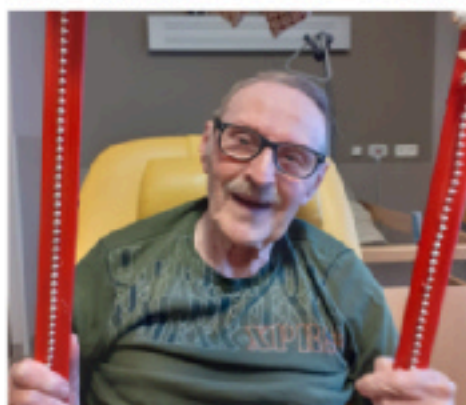
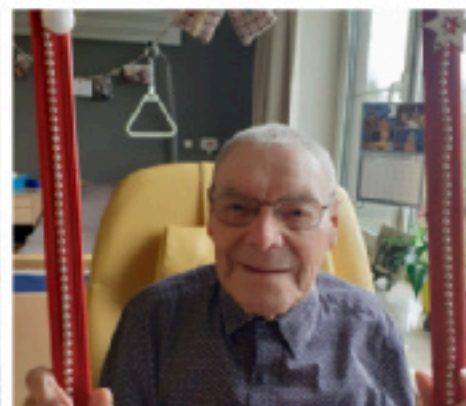
Aperitief met hapjes

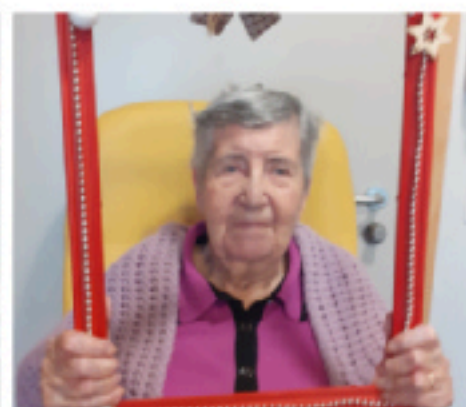
Wafelbak van Okra

Happy
New Year

2023

We wensen u een prachtig 2023

Recept

Zandkoekjes met confituur

Ingrediënten

- 125 gram bloem in kommetje
- 80 gram boter, op kamertemperatuur
- 50 gram poedersuiker
- 2 snuifjes zout
- 10 gram vanillesuiker

Bereidingswijze

1. Meng de bloem met het zout, de poedersuiker en de vanillesuiker.
2. Doe er de in kleine stukjes gesneden boter bij en kneed, kneed en we herhalen: kneed lang en goed tot een stevig, homogeen deeg: niet te droog en niet plakkerig. Indien te droog (afhankelijk van de bloem) voeg je 10 gram meer boter toe.
3. Doe het deeg in een plasticfolie en laat 1 uur afkoelen in de ijskast.
4. Verwarm ondertussen de oven op tot 180 graden C.
5. Haal het deeg uit de ijskast.
6. Snijd de worst in schijfjes van 0,5 tot 1 cm dikte en leg op een bakplaat bedekt met boterpapier
7. Voor de met suiker bestrooide koekjes – zie foto: Rol het deeg met een deegrol zo goed en zo kwaad als dat gaat zo dun mogelijk uit (5 tot 10 mm). Steek er met een koekjessteker koekjesvormen uit en leg op een bakplaat bedekt met boterpapier
8. Bak de zandkoekjes in de oven voor 20 tot 25 minuten, haal uit de oven en laat afkoelen.

Smakelijk!

